

Romania se plasează pe locul 59 la nivel mondial în ceea ce privește rata de suicid, cu 979 cazuri anual la 100.000 locuitori, la paritate cu Bulgaria.

Prin sinucidere se înțelege actul prin care un individ își curmă viața prin proprie voință, cu rare excepții, cum este greva foamei, când moartea survine temporizat, în urmarea refuzului alimentației sau/și a hidratării, sinuciderea este un act brutal. Prin extensie, termenul a făcut carieră și în alte domenii la care nu ne vom referi, de pildă, sinuciderea politică sau chiar literară în cazul unui autor repudiat din diverse motive. Mai nou, se vorbește și despre sinuciderea asistată, atunci când cel în cauză își adună în jurul său prietenii devotați, uneori și familia, își ia rămas bun de la ei, le dorește tot binele, după care medicul administrează injecția letală.

Așa a procedat Jean Luc Godard, marele regizor și nu numai al cinematografului, supranumit "Gigantul", când, cu luciditatea care l-a caracterizat dintotdeauna, la 91 de ani, fără să fie bolnav de ceva anume, în mijlocul apropiaților săi care lăcrimau a spus „a fost de ajuns” și a făcut semn medicului să apese pistonul seringii cu otrava instantanee.

Sinuciderea ca atare urcă progresiv și pretutindeni pe lista cauzelor de moarte. Omenirea se află într-o mare criză de ideal, iar aceasta se simte. În SUA, Centrul pentru Controlul și Prevenția îmbolnăvirilor semnalează că în anul 2022 s-a atins recordul național, cu aproape 50.000 de sinucideri față de puțin peste 48.000 în 2021. Nouă din zece americani intervievați consideră că sănătatea mintală este în criză.

La bărbații de peste 79 de ani sinuciderea este a 11- a cauză de moarte, cu cel mai mare ritm de creștere anuală (8,1%). România se plasează la nivel mondial pe locul 59, cu 979 cazuri anual la 100.000 locuitori, la paritate cu Bulgaria. Din lunga listă de state, Lesotho are cea mai redusă rată de suicid. Vârsta vulnerabilă a adolescenței antrenează un risc crescut de suicid, dar și vârsta înaintată, când are alte motivații. La tineri, sinuciderea romantică, din dragoste neîmplinită, pare să

fie ceva mai rară astăzi.

Cauzele sinuciderii vârstnicilor sunt legate de singurătate, depresie, dificultățile financiare (medicamente, consulturi medicale, datorii greu de achitat), sentimentul inutilității, lipsa suportului familiei, bolile greu de suportat ș.a.m.d. Un fapt interesant: cei care trăiesc în țări bogate nu se sinucid în număr mai mic, poate chiar dimpotrivă, în timp ce aflăm rate scăzute de suicid în Afganistan și Irak, țări în care toată populația, inclusiv vârstnicii, a participat activ la lupta pentru independență și împotriva regimurilor impuse din afară, cu prețul a milioane de morți. Lupta până la capăt pentru un ideal nu îngăduie suicidul.

Celebrii kamikaze japonezi erau de fapt niște sinucigași. La fel cei care se aruncă în aer prin explozia materialului purtat asupra lor, cauzând moartea celor aflați în jur. În rândul luptătorilor de

pe frontul antisovietic, pentru eliberarea ținuturilor românești de peste Prut, aflăm și cazuri de misiuni absolut sinucigase, asumate ca atare. Unii au supraviețuit totuși. Conducători de popoare, în fața unei înfrângeri zdrobitoare, au ales sinuciderea în ultimul moment: cazul lui Decebal, Hitler, a generalului japonez Hideki Tajo, dar lista este destul de lungă. Împotriva creșterii, oarecum alarmante a ratei suicidului, încep să se ia măsuri.

În SUA, National Suicide Prevention a lansat în cadrul programelor sale numărul de telefon 988. În România funcționează Alianța Română de Prevenție a Sinuciderii, bazată în principal pe voluntariat, poate fi contactată la numărul telefonic 800.801.200 sau pe adresa electronică SOS@antisuicid.ro La tinerii/adolescenții între 10 și 19 ani, sinuciderea este principala cauză de moarte în țările cu venituri medii și pe locul 2 în cele mai bogate.

La această categorie de vârstă accidentul, mai ales cel de circulație, ocupă un loc important. România înregistrează 13 morți pe an la 100.000 de locuitori, locul 3 în ierarhia morților violente. Sexul masculin este și la noi, ca pretutindeni, mai frecvent implicat. În anul 2009 la un total de 1.886 cazuri de suicid au fost 1.595 de sex masculin și doar 331 femei. Este de salutat faptul că s-au introdus și în țara noastră, în rețeaua de învățământ, consilierii psihologi. Vom asista cu siguranță la reducerea violenței, bullying-ului, agresiunii sexuale, consumului de droguri, abandonului școlar etc.

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
Cultură*

Investiția în educație înseamnă investiție în viitor.

La bărbații de peste 79 de ani sinuciderea este a 11- a cauză de moarte, cu cel mai mare ritm de creștere anuală (8,1%) în SUA. Bărbații se sinucid mai frecvent, cu o rată de 16,5 față de 3,3 în cazul femeilor. Pierderea partenerului de viață antrenează un risc de sinucidere net mai ridicat în cazul bărbaților decât în rândul văduvelor, spre deosebire de India, caz aparte, unde la moartea soțului, sinuciderea văduvei hindu survine chiar ritualic și tradițional. Sinuciderea survine mai rar dintr-odată, ca efect al unei lovituri zdrobitoare și neprevăzute, mai frecvente sunt cazurile în care loviturile destinului s-au succedat copleșitor de rapid. Trecerea de la gând la faptă poate fi împiedicată, mulți oameni, poate o treime, au avut uneori gânduri suicidare.

În acest cadru, medicii înregistrează un procent mai ridicat. Poetii, oamenii de artă în general, vizionarii, au un risc net mai ridicat de sinucidere. Către acești potențial suicidari familia și mediul social trebuie să-și concentreze atenția, indiferentismul față de ce se petrece în jurul nostru, duce la izolare și este un factor predispozant.

Activitatea creativă, altruismul, voluntariatul, angajarea politică prin care se promovează progresul societății, lupta cu vechile metehne ale comunismului degradat și degradant care se împământenise în România, țara cu 5 milioane de membri ai unui partid, aplecarea spre adevărata istorie a

neamului nostru, toate acestea sunt mijloace pentru stăvilirea creșterii ratei de sinucidere. Dezamăgirea vârstnicilor se reflectă și în indiferentismul politic, neprezentarea la vot fiind o faptă condamnabilă din punctul de vedere al conștiinței sociale. În Grecia antică, neprezentarea la vot era considerată ca semn de debilitate mintală.

Chiar și acum o serie de țări europene prevăd sancțiuni pentru cei care nu se prezintă la vot. În afară de sinuciderea ca act individual, putem vorbi și de sinuciderea colectivă. În 1978, un număr de 909 membri ai unei secte scelerate (People Temple) patronate spiritual de un anume Jim Jones, (James Warren Jones) american născut în Indianapolis, au comis o sinucidere colectivă. Jim Jones, un caz extrem de paranoia carismatică, trecea în ochii adeptilor drept un fel de profet cu puteri de vindecător. În 1965 vorbea despre Holocaustul nuclear.

Structurase un fel de concept ideologic bazat pe elemente de creștinism și marxism, predicând un socialism apostolic. Gruparea sectantă s-a dezvoltat din 1955 până la masacrul din 1978. O serie de ilegalități au atras atenția autorităților americane, iar în noiembrie 1978 campusul său este vizitat de kongresmenul Leo Ryan. Vizita s-a desfășurat fără incidente, dar la plecarea acestuia, pe aeroport, se deschide focul asupra senatorului care este împușcat împreună cu cei câțiva însoțitori, între care trei jurnaliști. Jim Jones ordonă sinuciderea adeptilor, care, culmea (!) îl ascultă orbește și beau otrava (cianura) introdusă în suc de fructe.

Copiilor foarte mici li s-a turnat băutura pe gât, apoi s-au sinucis și cei mari, dar 300 (o treime) aveau sub 17 ani. Jim Jones și-a tras un glonț în cap. Nu este un caz cu totul izolat de alienare mentală în masă. Au mai apărut și altele, în Africa de pildă. La noi, unele similitudini ale genului s-au regăsit în Meditația Transcendentală, reprimată din ordinul lui Nicolae Ceaușescu pentru nocivitatea ei socială. Bivolaru, un fel de guru, acuzat de abuzuri sexuale și fraude financiare, s-a refugiat în străinătate fiind în prezent condamnat și reținut. Sinuciderea este un gest disperat care îngrozește. O mamă, disperată de mizeria în care se zbătea fără nici un ajutor s-a aruncat de pe un bloc din centrul Bucureștiului, cu propria fetiță în brațe.

Fiecare sinucidere are drama ei. Sinuciderea se întâlnește și la animale, atât cea individuală cât și cea colectivă. Ne impresionează sinuciderea unor balene care se aruncă pe plaje și mor prin deshidratare. În țările nordice trăiește o specie de mici rozătoare, care se hrănesc cu vegetale, și

care, la un anumit grad de înmulțire, când hrana devine insuficientă, se sinucid în masă aruncându-se de pe stânci sau plonjând în apele oceanului.

La păsări, un exemplu este sinuciderea pițigoiului care nu suportă colivia privativă de libertate. Sinuciderea unui om este un act individual de voință rezultat dintr-o deliberare interioară dramatică. Putem vorbi însă și de sinuciderea unor popoare prin diminuarea drastică a ratei natalității. Ca urmare evoluția demografică evoluează rapid spre extincția unor (odinioară) mari neamuri, situație în care se află Japonia, Germania, Italia, chiar Europa în ansamblul ei, inclusiv România.

În interiorul fiecărei țări în care națiunea definitorie se stinge, numărul morților depășind considerabil pe cel al nou născuților, crește evident procentul celor care nu vor mai fi minoritari în virtutea impulsului natalist și imigraționist. În România, comunismul a distrus pătri sociale întregi, îndeosebi intelectualii și cei mai harnici oameni ai satelor care au fost considerați chiaburi.

Un milion de fruntași ai țării au fost aruncați în puzderia de închisori, lagăre de exterminare cum a fost Canalul Dunăre-Marea Neagră, deportați în locurile aride din Bărăgan, sau, încă și mai cumplit, trimiși în închisorile și lagărele de muncă din Uniunea Sovietică. De la Periprava, dintr-o groapă comună în care se aruncau morții aceluiași lagăr, au fost deshumate 120 de schelete care au fost duse la Mânăstirea Dervent unde s-a realizat un osuar și se țin slujbe de veșnică pomenire.

Famiile deținuților politici au fost persecutate cu duritate. Din categoriile menționate, puțini au mai putut zămisli copii. Germanii, care erau în număr de circa un milion înainte de război, sunt acum pe cale de dispariție în România. Toată populația de etnie germană capabilă de muncă, dar și la vârsta la care în familii se nasc copiii, a fost deportată în lagărele sovietice, soartă împărtășită și de basarabenii refugiați în țară. Comuniștii i-au vânat și pe tătarii originari din Crimeea refugiați în Dobrogea.

Armânii au fost persecutați cumplit de comuniști pe criteriul etnic. Mulți copii au pierit în acele locuri de domiciliu forțat, unde viețuiau înconjurați de trupe de securitate și miliție. Cu toate acestea, armânii nu au pierit, în familiile lor se nasc destui copii, coeziunea neamului fiind foarte puternică. Sub ochii noștri, România înregistrează cel mai mare număr de întreruperi de sarcină (circa 100.000 anual) și de pruncucideri din toată Europa.

Foarte multe femei nu au vrut să nască, iar copilul unic este regula, puține familii au doi copii sau mai mulți. Covârșitoarea majoritate a personalităților care compun gloria neamului nostru provin din familii cu frații numeroase. George Enescu a fost al unsprezecelea copil. Mihai Eminescu a avut zece frați, el fiind al șaptelea. Și Constantin Brâncuși a avut șapte frați. În toate domeniile, cei care au atins genialitatea provin din familii cu mulți copii, poziția de unicat la părinți este rarisimă. Unde ne vom fi aflat astăzi dacă familiile respective s-ar fi limitat la un singur copil?

Cât de sărac ar fi Panteonul nostru! Cum ar fi arătat România fără ei și care ne este viitorul? Suntem oare un neam care se sinucide? Omenirea în ansamblul ei pare că se sinucide odată cu distrugerea biosferei. Populația globului crește exponențial iar poluarea și încălzirea climei avansează într-un ritm care poate fi cel mult încetinit. Reversul pare de neatins deocamdată în absența unor măsuri drastice pe care politicienii nu le doresc. Se opun și masele populare interesate doar de traiul zilnic. Un exemplu întristător și descurajant este Sri Lanka unde s-a început cu interzicerea circulației autovehiculelor în capitala Colombo în timpul weekendului (au permis doar transportul în comun), măsură acceptată, ambasadoarea Olandei dădea exemplu deplasându-se cu bicicleta, calitatea aerului s-a îmbunătățit foarte mult etc. A urmat interzicerea utilizării oricăror chimicale în agricultură. Totul Bio! Plus oprirea tăierii oricăror copaci. Consecința? Revolta populației, căderea guvernului.

În Albania nu se mai permite tăierea copacilor, pădurile sunt intangibile, iar poporul, legat sufletește de codru ca și românii, susține această lege. Ce s-ar întâmpla dacă în România s-ar opri orice tăiere de pădure? S-ar prăbuși, foarte probabil, cel mai bine reprezentat partid din parlamentul nostru, a cărui compoziție de altfel, nu seamănă absolut deloc cu cea a Parlamentului European, dar nici cu parlamentele țărilor vecine nouă.

Războaiele accelerează catastrofa ecologică: explodează cantități enorme de bombe și de rachete. Fâșia Gaza a fost bombardată în 24 de ore cu 2.000 de tone de bombe. În Ucraina, muniția explodată depășește pe cea din războiul mondial. Se adaugă consumul enorm de combustibil necesar deplasării tancurilor, avioanelor, și altor mașini de război. Mari depozite de carburanți sunt bombardate și incendiate, aruncate în aer. Războaiele sunt o sfidare la adresa eforturilor de temperare a încălzirii globale.

Corneliu Zeana

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ *Independența
prin Cultură*